

ഇന്തിഗാസ

സഹായാർമ്മന എന്നാണ് ഇന്തിഗാസയുടെ ഭാഷാർമ്മം. അല്ലാഹു നൽകുന്ന അമാനുഷിക സിദ്ധികൾ കൊണ്ട് അവിയാകളും ഒലിയാകളും സഹായിക്കുമെന്ന വിശ്വാസത്തോടെ അവരോട് നടത്തുന്ന സഹായാർമ്മനയാണ് ഇതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ഇപ്രകാരം നടത്തുന്ന സഹായാർമ്മന ശിർക്കിന്റെ പരിശയിൽ വരിബേളന് ‘താഹീദ്’ ‘ശിർക്കി’ എന്ന വിശദീകരണങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. കാരണം, ഇന്തിഗാസി ചെയ്യുന്ന മുസ്ലിം അല്ലാഹുവിന്റെ സത്തയിലോ ഗുണങ്ങളിലോ സയം പര്യാപ്തതയുണ്ടെന്ന വിശ്വാസത്തോടെ മറ്റാരു ശക്തിയെ പകാളിയാക്കുന്നില്ല.

നമുക്ക് ഇന്തിഗാസിയെ സംബന്ധിച്ച് പുർവ്വകാല പണ്ഡിതന്മാരുടെ നിലപാട് ആദ്യം പരിശോധിക്കാം. എഴുന്നൂറിലധികം വർഷം മുമ്പ് ജീവിച്ചിരുന്ന ഇമാം സുഖ്രീ (റ) എഴുതുന്നു: “നീ അറിയുക. തീർച്ചയായും തവസ്സുലും ഇന്തിഗാസയും അനുവദനീയവും പുണ്യകരവുമാണ്. നമ്മി (സ) യൈക്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിലേക്ക് ശിപാർശ തേടലും അനുവദനീയവും പുണ്യകരവും തന്നെയാണ്. ഇത് ഇന്തലാമിക വിശ്വാസികളായ എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്ന കാര്യമാണ്. നമ്മിമാരുടേയും മുൻസലുകളുടേയും അവരുടെ സച്ചിത്രരായ പിൻഗാമികളുടേയും പണ്ഡിതന്മാരുടേയും മറ്റൊരു മുസ്ലിംകളുടേയും ചരിത്രത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായ കാര്യമാണിൽ. ഒരു വിഭാഗവും ഇത് നിഷ്യിക്കുന്നില്ല. ഇബ്നുതെത്തമിയും യുടെ കാലം വരെ ആരും ഇത് നിഷ്യിച്ചതായി കേട്ടിട്ടില്ല. ദുർബല വിശ്വാസികളിൽ ആശയക്കുഴപ്പം സ്വഷ്ടിക്കുന്ന ചിലതെല്ലാം ഇത് വിഷയത്തിൽ അദ്ദേഹം പരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു” (ശിഹാളസ്സിലും, പേ. 133).

അഞ്ഞുറ കൊല്ലും മുമ്പ് ജീവിച്ചിരുന്ന മഹാ പണ്ഡിതന്റെ ഇമാം റാലി (റ) എഴുതുന്നു: “അവിയം മുർസലുകൾ, ഓലിയാകൾ, ഉലമാകൾ, സാലിഹുകൾ എന്നിവരോട് സഹായാർമ്മന നടത്തൽ അനുവദനീയമാകുന്നു. മരണശേഷവും സഹായിക്കാനുള്ള കഴിവ് ഇവർക്കുണ്ട്. കാരണം അവിയാകളുടെ മുഖ്യജീവനത്തും ഓലിയാകളുടെ കരാമത്തും അവരുടെ മരണത്തോടെ അവസാനിക്കുന്നില്ല. അവിയാകൾ അവരുടെ വബുകളിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും അവർ നിസ്കർക്കുകയും ഹജ്ജു ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നും ഹദീസുകളിൽ പരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു” (ഫതാവാ റാലി, 4/382).

ശിർക്കിന്റെയും ഇബാർത്തിന്റെയും പ്രാർമ്മനയുടെ യാമാർമ്മമെന്തെന്ന് അറിയാത്തവരായിരുന്നോ അഞ്ഞുറും അറുന്നുറും വർഷം മുമ്പ് ശ്രമമരചന നടത്തിയ ഈ പണ്ഡിത വരുമാർ? തീർച്ചയായും അല്ല. പിൽക്കാല പണ്ഡിതന്മാരെക്കാശി ഇന്തലാമിക പ്രമാണങ്ങളിൽ അശായമായ പാണ്ഡിത്യത്തുമുള്ളവരായിരുന്നു അവർ.

◆ ജീവിതകാലത്ത്

നമുക്ക് പ്രമാണങ്ങൾ പരിശോധിക്കാം. മനുഷ്യകഴിവിന്പുറത്തുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ ജീവിത കാലത്തും മരണശേഷവും നമ്മി (സ) യോർക്ക് സ്വഹാബത് സഹായം തേടിയതായി ഹദീസുകളിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

(1.) “യസീർബുനു അബീലുബെബർ (റ) വിൽ നിന്ന് നിവേദനം: അദ്ദേഹം പരിയുന്നു: സലമത് (റ) വിന്റെ കാലിൽ ഒരു വെട്ടിന്റെ അടയാളം ഞാൻ കണ്ണു. ഇതു വെട്ട് എങ്ങനെ പറ്റിയതാണെന്നു ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോട് ആരാഞ്ഞു. അദ്ദേഹം പരിഞ്ഞു. ഇതു വെബ്ബുബർ സലമത് അപകടത്തിൽ പെട്ടു പോയി എന്ന് ജനങ്ങൾ പരിഞ്ഞു. ഞാൻ ഉടനെ നമ്മി (സ) യെ സമീപിച്ചു. നമ്മി (സ) എന്റെ മുറിവിൽ മുന്നു പ്രാവശ്യം ഉണ്ടി. അതിനുശേഷം ഇതു നിമിഷം വരെ ഈ മുറിവ് എന്നിക്ക് ഷേഡ്രിച്ചിട്ടില്ല” (ബുഖാറി, 9/479).

മുറിവേറ്റ സലമത് (റ) അല്ലാഹുവിനോട് പരിയുന്നതിനു പകരം നമ്മി (സ) യൈയാണ് സമീപിച്ചത്. ആവലാറി അല്ലാഹുവിനോട് പരിയാൻ നമ്മി (സ) നിർദ്ദേശിച്ചില്ല. ഒരു പ്രത്യേക രൂപത്തിൽ എന്നോടു വേവലാതി ഉണർത്തിക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ലെന്ന് സലമതിന്റെ ആവലാറി സവികരിച്ചുകൊണ്ട് നമ്മി (സ) പരോക്ഷമായി പഠിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. സലമത് (റ) മുറിവേറ്റ കാലുമായി നമ്മിയെ സമീപിച്ചത് മനുഷ്യ കഴിവിന പ്രൂഢത്തുള്ള സഹായം പ്രവാചക സവിയത്തിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുമെന്ന വിശ്വാസത്തോടെയായിരുന്നു. അത് ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. എത്ത് മനുഷ്യനാണ്

മുറിഞ്ഞ കാല് ഉത്തരി സുവപ്പുട്ടുത്താൻ സാധിക്കുക?

(2) “അബുഹുരേറോ (സി) വിൽ നിന്ന് നിവേദനം: അദ്ദേഹം നമ്മി (സി) യോടു പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുദ്ധന്തരേ, ഞാൻ അങ്ങയിൽ നിന്ന് ധാരാളം ഹദീസുകൾ കേൾ ക്കുന്നു. പക്ഷേ, എല്ലാം മറന്നുപോകുന്നു. അപ്പോൾ നമ്മി (സി) എൻ്റെ തട്ടം വിരിച്ചു. നമ്മി (സി) തന്റെ രണ്ടു കരങ്ങൾക്കാണ്ഡും തട്ടത്തിലേക്ക് കോരിയിട്ടു. എന്നിട്ട് അത് കൂട്ടിപ്പിടിക്കാൻ പറഞ്ഞു. ഞാൻ തട്ടം (നെന്തി ലേക്ക്) കൂട്ടിപ്പിടിച്ചു. അതിനു ശേഷം ഞാൻ കേട്ട ഒരു ഹദീസും മറന്നിട്ടില്ല” (ബുവാർ 8/551).

മറവിക്ക് മനുഷ്യകഴിവിന്പുറമുള്ള പ്രതിവിധി തേടിയാണ് അബുഹുരേറോ (സി) നമ്മിയെ സമീപിക്കുന്നത്. നമ്മി(സി)യാകട്ടെ അദ്ദേഹത്തിനു പ്രതിവിധി നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

(3) “ജാബിൽ (സി) തു നിന്ന് നിവേദനം: അദ്ദേഹം പറയുന്നു: ഹുബെഖബിച്ചു ഭിവസം ജനങ്ങൾ ഭാഹിച്ചു വലഞ്ഞു. നമ്മി(സി)യുടെ അരികിൽ ഒരു പാത്രം വെള്ളമുണ്ടായിരുന്നു. അവിടുന്ന് അതിൽ നിന്ന് വുള്ളാൻ ചെയ്തു. ജനങ്ങളെല്ലാവരും സകടതേതാട നമ്മി (സി) ഇരിക്കുന്ന ഭാഗത്തെക്ക് വന്നു. അവിടുന്ന് ചോദിച്ചു ‘എന്താണ് പ്രശ്നം?’ അവർ പറഞ്ഞു: ‘ഈങ്ങൻ ശർക്ക് വുള്ളാൻ ചെയ്യാനും കൂടിക്കാനും അങ്ങയുടെ മുന്നിലുള്ള വെള്ളമേയുള്ളു.’ അപ്പോൾ നമ്മി(സി)പാത്രത്തിൽ കൈവെച്ചു. അരുവിയിലും ദേഹത്തെന്നുവിധി വിരലുകൾക്കിടയിലും വെള്ളം പൊട്ടിയെന്നുകാൻ തുടങ്ങി. ഞങ്ങൾക്ക് കൂടിച്ചു. വുള്ളാൻ ചെയ്തു. ‘നിങ്ങൾ എത്ര പേരുണ്ടായിരുന്നു’ എന്ന ചോദ്യത്തിന് ജാബിൽ (സി) പറഞ്ഞു: ‘ഒരു ലക്ഷം മനുഷ്യരൂപങ്ങളും വെള്ളം ഞങ്ങൾക്ക് ആ വെള്ളം മതിയാക്കുമായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ ആയിരത്തി അഞ്ഞും പേരാണുണ്ടായിരുന്നത്’ (ബുവാർ, 8/471).

വെള്ളമില്ലാതെ ഭാഹിച്ചുവലയുക. നമ്മി (സി) യുടെ അടുക്കൽ തങ്ങൾക്ക് മതിയായ വെള്ളം സ്നോക്കില്ലെന്ന് അറിയുക. എന്നിട്ടും അധിക ജലത്തിന് വേണ്ടി പ്രവാചകരെ സമീപിക്കുക. മനുഷ്യകഴിവിന്പുറമുള്ള മാർഗ്ഗത്തിലും വെള്ളം ലഭിക്കണമെന്നോളെ സ്വഹാബിമാർ ആരുഗ്മിക്കുന്നത്? അല്ലാഹു തനിക്കു നൽകിയ മുഞ്ജിസത്തിലും നമ്മി (സി) സ്വഹാബിമാരുടെ ആവശ്യം സഹലീകരിച്ച് കൊടുക്കുന്നു. വിരലുകളിലും ജലപ്രവാഹമുണ്ടാവുകയും മനുഷ്യ കഴിവിന്പുറമുള്ള മാർഗ്ഗത്തിലും പ്രശ്നത്തിന് പരിഹാരം കാണുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ വിധത്തിൽ ആവശ്യങ്ങൾ നിവർത്തിച്ച് കൊടുക്കാൻ നമ്മി (സി) ക്ക് സ്വയംപര്യാപ്തതയോ സമദിച്ചുതേതാ ഉണ്ടെന്ന് സ്വഹാബികൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. അങ്ങനെ വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നുകിൽ സ്വഹാബികളുടെ പ്രവർത്തനം ശ്രദ്ധകാകുമായിരുന്നു. അല്ലാഹു നൽകിയ കഴിവിൽ നിന്ന് സ്വഹായം ചോദിക്കാം, നൽകാം എന്നാണ് മേൽ ഹദീസുകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

റബീഅന്തുബുന്നു കാഞ്ചബ് (സി) വിൽ നിന്ന് നിവേദനം. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. “ഞാൻ നമ്മി (സി) യോടു കൂടെ രാത്രി താമസിച്ചു. നമ്മി (സി) ക്ക് വുള്ളം ശുശ്രീകരണത്തിനു മാവശ്യമായ വെള്ളം ഞാൻ എന്തിച്ചുകൊടുത്തു. അപ്പോൾ നമ്മി (സി) എന്നോട് പറഞ്ഞു. ‘നീ (ആവശ്യമുള്ളത്) ചോദിക്കുക.’ ഞാൻ ചോദിച്ചു: ‘സർഗ്ഗത്തിലും എന്നിക്ക് അങ്ങയുടെ കൂടെ കഴിയണം. അപ്പോൾ റിസൂൽ ചോദിച്ചു. മറ്റൊന്നും ചോദിക്കാണില്ലോ? റബീഅൽ (സി) പറഞ്ഞു. എന്നിക്ക് അതുതനെ മതി. നമ്മി (സി) പറഞ്ഞു. സൃജുർ വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഇക്കാര്യത്തിൽ നീ എന്നെന്നും സ്വഹായിക്കുക” (മുസ്ലിം 2/206).

സർഗ്ഗം നൽകുക മനുഷ്യകഴിവിൽപ്പെട്ടതാണോ? ഏകലുമല്ല. എന്നിട്ടും സ്വഹാബിയായ റബീഅൽ (സി) നമ്മി (സി) യോഡ് സർഗ്ഗം ആവശ്യപ്പെട്ടു. നമ്മി (സി) യോഡ് മനുഷ്യ കഴിവിൽപ്പെടാത്ത ഈ കാര്യം ചോദിക്കുന്നത് കൊണ്ട് മുശ്രികാകുകയില്ലെന്ന് റബീഅൽ (സി) വിശ്വസിക്കുന്നു. എല്ലാ ചോദ്യവും ആരാധനയല്ലെന്ന് നമ്മി (സി) ഇരു സംഭവത്തിലുംതന്നെ നമ്മു പഠിപ്പിക്കുന്നു. ചോദ്യങ്ങളും ഇബ്നാദത്തായിരുന്നുകിൽ റബീഅത്തിനോട് ചോദിക്കാൻ നമ്മി (സി) പറയുമായിരുന്നില്ല. ഭൗതികമായ എന്തെങ്കിൽ ലുമാൻ റബീഅൽ ചോദിക്കുകയെന്ന ധാരണയാണോ നമ്മിയെ ഇങ്ങനെ പറയാൻ ഓഫീസിപ്പിച്ചിരിക്കുക? അപ്രതീക്ഷിതമായ ചോദ്യത്തിലും റബീഅൽ (സി) നമ്മി (സി) യെ അപരസ്പിക്കുകയായിരുന്നോ? അങ്ങനെയെങ്കിൽ മനുഷ്യകഴിവിന്പുറമുള്ള ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധകാണ്ടനു നമ്മി (സി) ഉപദേശിക്കുമായിരുന്നില്ലോ? നമ്മി (സി) അങ്ങനെ ഉപദേശിക്കുന്നില്ലോ.

ചുരുക്കത്തിൽ മനുഷ്യകഴിവിന്പുറമുള്ള കാര്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നതിൽ ഇസ്ലാമിൽ വിരോധമില്ലെന്ന് പ്രമാണങ്ങൾ സ്ഥിരീകരിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

“അബ്ദുല്ലാഹിബനു ഉമർ (റ) തെ നിന്ന് നിവേദനം: നബി (സ) പറയുന്നു: അന്തുദിനത്തിൽ സുര്യൻ അടുത്തുവരും. (കരിമായ ചുട്ടിനാൽ) വിയർപ്പ് ചെവിയുടെ പകുതിവരെ എത്തും വിധം. ആ അവസ്ഥയിൽ ജനങ്ങൾ ആദി (അ) നോക് ഇസ്തിഗാസി നടത്തും. പിന്നീക് മുസാ നബിയോടും തുടർന്ന് മുഹമ്മദ് നബി (സ) യോടും” (ബുവാർ 4/544)

അന്തുദിനമായിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിന്ന ശ്രിക്കു ചെയ്യുന്നതിനു വിരോധമില്ലാൻ പാണ്ടു കൊണ്ടാണോ ഇസ്തിഗാസി വിരോധികൾ ഈ ഹദീസ് വ്യാഖ്യാനിക്കുക? അതുതും തന്നെ. അന്തുദിനമായാലും അല്ലകിലും ബഹുദൈവാരാധന വർജ്ജിക്കപ്പേണ്ടതാണെന്നാണ് മുസ്ലിംകൾ വിശ്വസിക്കുന്നത്.

◆ മരണശേഷം

ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരായാലും മരണപ്പെട്ടവരായാലും അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്ക് ആരാധനയ്ക്കുന്നത് ശ്രിക്കുതനെന്നാണ്. മുസ്ലിംകളാൽ സഹായാർമ്മന നടത്തപ്പെടുന്നവർ സ്വയം പര്യാപ്തരാണെന്നും റഹ്മാൻനുമുള്ള വിശ്വാസം ഇല്ലാത്തതിനാൽ അത് ആരാധനയും ശ്രിക്കുമല്ല. സ്വയം പര്യാപ്തത വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വണക്കമാണല്ലോ ആരാധനയാകുന്നത്. ആരാധിക്കപ്പെടുന്ന ശക്തി റഹ്മാനെന്ന വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരിക്കണം. വിശുദ്ധ ബുർജുന്ന ഒന്നാം അധ്യായം അഞ്ചാം സുക്തം ഇപ്രകാരം വ്യാഖ്യാനിക്കാം.

‘നീ റഹ്മാനെന്നു സമ്മതിച്ചുകൊണ്ട് നിന്നെ തങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നു. നിന്നു തങ്ങൾ കീഴ്പ്പെടുകയും തന്മുകളും ചെയ്യുന്നു’ (തഹ്സീറുത്തബറി, 1/69).

അല്ലാഹുവിശ്രീ റൂബൂബിയുത്ത് സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വണക്കമാണ് ആരാധനയെന്ന് ഇവിടെ വ്യക്തമാകുന്നു. ഇത്തരം വിശ്വാസമില്ലാതെയുള്ള സഹായാർമ്മന നബി (സ) യോക് അവിടുതെ മരണ ശേഷവും മുസ്ലിംകൾ നടത്തിയിരുന്നതായി അല്ലാമാ ഇബ്നു കസീർ വ്യക്തമാകുന്നത് കാണുക:

“മാലിക് (റ) തെ നിന്ന് നിവേദനം: അദ്ദേഹം പറയുന്നു. ഉമർ (റ) എൻ കാലത്ത് കരിനമായ വരൾച്ച ബാധിച്ചു. അന്ന് ഒരാൾ നബി (സ) യുടെ വബവിനു സമീപം വന്നു പറഞ്ഞു. ‘അല്ലാഹുവിശ്രീ തിരുദുത്തേ, അങ്ങയുടെ സമുദായത്തിനുവേണ്ടി അങ്ങ് അല്ലാഹുവോട് മശക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക. നിശ്ചയം, അവർ നാശത്തിന്റെ വക്കിലാണ്. പിന്നീക് അദ്ദേഹം നബി (സ) യെ സ്വപ്നത്തിൽ ദർശിച്ചു. നബി (സ) അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു. ‘നീ ഉമർ (റ) എ സമീപിച്ച എൻ്റെ സലാം പറയുക. അവർക്ക് വെള്ളം നൽകപ്പെടുമെന്ന് അറിയിക്കുക. അദ്ദേഹം ഉടൻ ഉമർ (റ) എ സമീപിച്ചു. പ്രസ്തുത സംഭവം വിവരിച്ചു. ഇബ്നുകസീർ പറയുന്നു. ഇത് സഹിഹായ പരമ്പരയിലും അംഗീകൃതമായതാകുന്നു (അൽ ബിഡായത്തുവനിഹായ 7/111).

നബി (സ) യുടെ വഹനത്തിനുശേഷം ഉമർ (റ) എൻ ഭരണ കാലത്താണീ സംഭവം. ഉമർ (റ) നോക് അദ്ദേഹം പ്രസ്തുത സംഭവം വിവരിച്ചപ്പോൾ മരണപ്പെട്ട നബിയോട് സഹായാർമ്മന നടത്തിയത് ശ്രിക്കായിപ്പോയെന്ന് ഉമർ (റ) പറഞ്ഞില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല നബി (സ) വബവിൽ നിന്ന് നൽകിയ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ ശ്രിക്കാണെന്ന് അഭിപ്രായമുണ്ടക്കിൽ ഇബ്നുകുതെമിയും യുടെ ശ്രിഷ്ടൻ കൂടിയായ ഇബ്നുകസീർ ഇരു സംഭവം ഉദ്ദരിക്കുമായിരുന്നോ? ഇതിന്റെ പരമ്പര സഹിഹാണെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുകയല്ല അദ്ദേഹം ചെയ്തത്? ബുഖാരിയുടെ വ്യാഖ്യാനമായ ഫത്ഹമുൽബാരിയിൽ ഹാഫിം ഇബ്നുഹജർ അസ്വലാനി (റ) യും ഈ സംഭവം ഉദ്ദരിക്കുന്നുണ്ട് (3/582).

ഇസ്തിഗാസി വിരോധികൾ കൂടി അംഗീകരിക്കുന്ന അല്ലാമാ ഇബ്നുകസീറിനെ തന്നെ പീണ്ടും ഉദ്ദരിക്കാം. നിസാം സുറിത്തിലെ അരുപ്തതിമുന്നാം സുക്തം അദ്ദേഹം വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു.

‘ദോഷികളായ മനുഷ്യർക്ക് ഈ ആയത്തിലും അല്ലാഹു വഴികാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. അവരിൽ നിന്നു വീഴ്ചയേം ദോഷമോ സംഭവിച്ചാൽ അവർ നബി (സ) യെ സമീപി കുകയും നബിയുടെ സമീപത്തുവെച്ച് അവർ അല്ലാഹുവോട് പൊറുകലിനെ തേടുകയും അവർക്ക് പൊറുത്തുകൊടുക്കാൻ വേണ്ടി നബി (സ) ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചാൽ അല്ലാഹു അവരുടെ പദ്ധതാപം സീകർക്കുന്നതാണ്. ഇതു കൊണ്ടാണ് അവർ അല്ലാഹുവിശ്രീ പദ്ധതാപം സീകർക്കുന്നവനായും അനുഗ്രഹം ചെയ്യുന്നവനായും എത്തിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹു പറയാൻ കാരണം.

ഒഴുവ് അബ്ദുമൻസുർ അല്ലാഖ്യാഗ് (റ) ഉൾപ്പെടയുള്ള ഒരു സംഭവം പണ്ഡിതനാർ അതബി (റ) തിനു റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുന്ന ഒരു സംഭവം ഇങ്ങനെയാണ്: ഞാൻ നബി (സ) യുടെ വബറിനു സമീപം ഇതിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഒരു അങ്ഗരാബി അവിടെ വന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുദ്വത്രേ, അങ്ങയിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ സലാം ഉണ്ടായിരിക്കും. അല്ലാഹു പാണത്തായി ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അവർ ശരീരങ്ങളെ അക്രമിച്ച് അങ്ങയെ സമീപിക്കുകയും അല്ലാഹുവിനോട് പൊറുകലിനെ തെടുകയും നബി (സ) അവർക്കു പൊറുക്കുന്നതിനു വേണ്ടി പ്രാർധിക്കുകയും ചെയ്താൽ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനായും അനുശ്രദ്ധിച്ചു ചെയ്യുന്നവനായും അല്ലാഹുവിനെ അവർ എത്തിക്കുന്നതാണ്. റസുലേ, എന്ന് ദോഷങ്ങളിൽ നിന്നു മോചനം തെടിക്കൊണ്ടു എന്ന് റഫിലേക്ക് അങ്ങയെ ശ്രിപാർശയാക്കിക്കൊണ്ടും ഈതാ ഞാൻ അങ്ങയുടെ അതികിൽ വനിതിക്കുന്നു.”

ഈ സംഭവം ശ്രികാണ്ഠകിൽ ഇംബനുകസീർ ഇത് ഉല്ലിക്കുമായിരുന്നോ? ശ്രിക് പ്രചരിപ്പിക്കാനാണോ അദ്ദേഹം വുർആൻ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത്. ഇസ്തിശാസാവിരോധികൾ അംഗീകരിക്കുന്ന ഇംബനുകസീർ പോലും ഇസ്തിശാസ ശ്രിക്കല്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നേല്ല ഈ വിവരണം വ്യക്തമാക്കുന്നത്? ഇംബനുകസീർ തന്നെ ഇസ്തിശാസക്ക് വീണ്ടും തെളിവുഡിക്കുന്നത് കാണുക.

‘ഈമാം അഹർമർ (റ) പറയുന്നു: ഞാൻ അബ്ദുപ്പാവശ്യം ഹജ്ജ് നിർവ്വഹിച്ചു. മുന്നുവട്ടം നടന്നുപോയാണ് നിർവ്വഹിച്ചത്. ഇവയിൽ ഒരു ഹജ്ജിൽ മുപ്പ് ദിവസം ഞാൻ ചെലവഴിച്ചിരുന്നു. ഒരു യാത്രയിൽ എനിക്ക് വഴിപിഴച്ചു. ഞാൻ നടക്കുകയായിരുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ അടിമകളേ, എനിക്ക് വഴി അറിയിച്ചുത്തു എന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞുകൊണ്ടെയിരുന്നു. അങ്ങനെ ഞാൻ നേരവഴിയിൽ എത്തിച്ചേരുന്നു’ (അൽബിഡായതുവനിഹായ 10/418).

നടന്നു ഹജ്ജിനുപോകുമ്പോൾ വിജനമായ പല പ്രദേശങ്ങളിലുടെയും കടന്നുപോകേണ്ടി വരും. അപ്പോൾ വഴിത്തറുക സാഭാവികമാണ്. ഇത്തരമൊരു ഘട്ടത്തിൽ ഇമാം അഹർമർ (റ) അല്ലാഹുവിന്റെ അടിമകളോടാണ് സഹായം ചോദിക്കുന്നത്. ഇത് വഴിയിൽ കാണുന്ന ജനങ്ങളാം നേരിട്ടുള്ള സഹായാർമ്മന ആകാൻ നിർവ്വഹിക്കി. അങ്ങനെയായിരുന്നെന്നുകിൽ ‘ഞാൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടെയിരുന്നു. അങ്ങനെ ഞാൻ നേരം വഴി പ്രാപിച്ചു.’ എന്ന് അദ്ദേഹം പറയുമായിരുന്നില്ല. തന്നെയുമല്ല നേരിട്ടുള്ള വഴിയേംഷണമായിരുന്നെന്നുകിൽ ഇതു പ്രാധാന്യത്തോടെ ഇംബനുകസീർ ഈ സംഭവം ഉല്ലിക്കുമായിരുന്നില്ല. സാമാന്യബുദ്ധിയുള്ളവർക്ക് ഇത് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. അൽബിഡായതുവനിഹായ എന്ന തന്റെ ശ്രദ്ധയെതക്കുറിച്ച് ഇംബനു കസീർ തന്നെ പറയുന്നതു കാണുക.

“എന്ന് അവലംബം അല്ലാഹുവിന്റെ കിതാബും നബി (സ)യുടെ സുന്നതുമാണ്. സ്വഹീഹോ ഹസനോ ആയത് ഞാൻ ഉല്ലിക്കും. (ഉല്ലിക്കുന്നതിൽ) ബലഹീനതയുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഞാൻ വ്യക്തമാക്കും” (1/15).

◆ വുർആൻ നിലപാട്

അല്ലാഹു തന്റെ സൃഷ്ടികളെ സഹായിക്കാൻ ചിലരെ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച സഹായികളിൽ പ്രധാനിയാണ് നബി (സ). വുർആൻ ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നത് കാണുക:

“നിശ്ചയം നിങ്ങളുടെ സഹായി അല്ലാഹുവും അവരും റസുലും നിസ്കാരം നിലനിർത്തുകയും സകാർ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സത്യവിശ്വാസികളുമാണ്. അവർ വിനയം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നവരത്തെ” (അൽമാഹറ 55).

ഈമാം മഹ്രൂദ്ദീനുദ്ദീനി (റ) തന്റെ തഹസീറുൽ കബീറിൽ മേൽ സുക്തം വ്യാഖ്യാ നിക്കുന്നതിങ്ങനെയാണ്:

“ആയതിന്റെ ആദ്യവും അന്ത്യവും ചിന്തിക്കുന്ന നിഷ്പക്ഷ മതികൾക്ക് ആയതിൽ പരാമർശിച്ച് ‘വലിയ്യ്’ സഹായി, ഇഷ്ടക്കാരൻ എന്ന അർമ്മതിൽ മാത്രമാണെന്ന് ഉറപ്പിച്ചു പറയാൻ കഴിയും (6/30).

ഒരു പ്രതിസന്ധിയുട്ടതിൽ ആളുൾ (റ) ഉൾപ്പെടയുള്ള പ്രവാചക പത്രനിമാരോട് വുർആൻ പറഞ്ഞു: ‘അവർ ഇരുവരും (ഹഫ്സയും ആളുൾഡയും) നബിക്കെതിരെ പരസ്പരം സഹായിക്കുകയാണെന്നുകിൽ നിശ്ചയം അല്ലാഹുവും ജിബ്രീലും വിശ്വാസികളിൽപ്പെട്ട സുകൂതരും നബിയുടെ സഹായികളാണ്. അതിനു പുറമെ മലകുള്ളും സഹായികളും’ (അൽഹാരി 4).

ഈ സുക്തത്തിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞ ‘മുഅ്മിനു’കളിലെ നല്ലവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ഔദിയാക്കൾ ആണെന്ന് ഇംബനുതെമിയും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു(ഹതാവാ ഇംബനു തെമിയും 6/94).

നിസാങ്ക് സുറത്തിലെ 64-ാം സുകതത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ബുർത്തുബി എഴുതി.

“അബുസ്വാദിവ് അലി (റ) തുനിന് നിവേദനം: അലി (റ) പറഞ്ഞു. നമ്പി (സ്വ) യെ മരവു ചെയ്തു. മുന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു അങ്ങരാബി വബവിന്നതികെ വന്നു. അദ്ദേഹം നമ്പി (സ്വ) യുടെ വബവിനു മുകളിലേക്ക് പീണ്ടു. അവിടെ നിന്നു മണ്ണുവാരി തലയിലിട്ടു. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുഭൂതരേ, അങ്ങുപറഞ്ഞു. എങ്ങൻ അങ്ങയുടെ വാക്കുകൾ കേട്ടു. അങ്ങ് അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി. എങ്ങൻ അങ്ങയിൽ നിന്ന് അതുശ്രക്കാണ്ടു. അല്ലാഹു അങ്ങേങ്ക് അവതരിപ്പിച്ചതിൽ ഇപ്പൊക്കാരം വന്നിരിക്കുന്നു. ‘മനുഷ്യർ അവരുടെ ശരീരത്തോട് അകമം കാണിച്ചു തങ്ങളെ സമീപിക്കുന്നു.....’ (ആധ്യത്തിന്റെ അന്ത്യം വരെ പാരായണം ചെയ്തു) അല്ലാഹുവിന്റെ ദുരേ, എന്ന് ഏന്റെ ശരീരത്തെ (ദോഷം കൊണ്ട്) അകുമിച്ചു. എന്ന് ഈ അങ്ങയെ സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു. തങ്ങൾ ഏനിക്ക് പൊറുക്കലീനെ തേടാൻ വേണ്ടി.’ അപ്പോൾ വബവിൽ നിന്ന് ഒരു ശബ്ദമുയർന്നു. നിശ്ചയം നിനക്ക് അല്ലാഹു പൊറുത്തിരിക്കുന്നു’ (അൽജാമിലു ഫീ അഫ്കാമിൽ ബുർത്തുബി. 3/229).

മനുഷ്യകഴിവിന്പുരിത്തുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരോടോ മരിച്ചവരോടോ സഹായാർമ്മന നടത്തുന്നത് ബഹുഭേദപാരാധന-ശരിക്-യാഥാനു ഇസ്തിഗാസാ വിരോധികളുടെ വാദത്തിന് ബുർത്തും, സുന്നത്, മുസ്ലിം ലോകത്തിന്റെ ഇജ്മാങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയിലെണ്ണും ധാതാരടിസ്ഥാനവുമില്ലെന്ന് ഇതിൽനിന്നെല്ലാം വ്യക്തമാകുന്നു.

തൗഹീറ്, ശിർക്ക്

സുന്നത് ജമാഅത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനഗ്രാമ്യാണ് തൗഹീറ്. അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വം ഇരുന്നുറിലധികം പ്രാവശ്യം ബുർത്തും ഉർജ്ജോപാഷിക്കുന്നു. തൗഹീറിന്റെ പ്രാധാന്യമാണ് ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ബഹുഭേദവത്വം ഏല്ലാനിലക്കും നിർമ്മകമാണ്. മനുഷ്യസങ്കൽപ്പങ്ങളാലെല്ല, പ്രമാണങ്ങളുടെ പിന്തുണയോടെയാണ് ദൈവാസ്തതിക്കും തെളിയിക്കപ്പെടേണ്ടത്. അല്ലാഹുവിന്റെ അസ്തിത്വവും അനിവാര്യതയും അപേക്ഷാരം തെളിയിക്കപ്പെട്ടതാണ്. ബുദ്ധിയുള്ളവർക്ക് ദൈവാസ്തതിക്കും നിശ്ചയിക്കാനാവില്ല.

‘പഹർദ’യിൽ നിന്നാണ് ‘തൗഹീറ്’ എന്ന ധാതുവിന്റെ ഉത്ഭവം, ഏകനാക്കി, ഏകനാക്കൽ എന്നാണ്ടിന്റെ ഭാഷാർമ്മം. ‘മുഹർദിസിൽ നിന്ന് (പുതുതായി ഉം കുന്നവൻ) ബദ്ധിമീനെ (അല്ലാഹുവിനെ) തനിപ്പിക്കുക’ എന്നാണ് അഹർലുസ്തുന്നി തൗഹീറിനെ നിർവ്വചിക്കുന്നത് (പത്രഹൃസ്തബാറി). “വിശാലാർമ്മത്തിൽ ഉലുഹിയുതിലും (ആരാധ്യനായിരിക്കുക) അതിന്റെ പ്രത്യേകതകളിലും അല്ലാഹുവിൻ ഒരു പകാളിയില്ല എന്ന വിശാസമാണ് തൗഹീറ്” (അബ്ദുൽ ഹക്കീം, പേജ് 66).

ഉലുഹിയുത്ത് എന്നതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ അസ്തിത്വം അനിവാര്യമായവൻ എന്നാണ്. അസ്തിത്വം നിർബന്ധമായ ശക്തിക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കേ ഗുണങ്ങളാണ് ‘വവാസ്’ (പ്രത്യേകതകൾ)കൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം.എല്ലാറ്റിന്റെയും സ്നാഷ്ടാവായിരിക്കുക, ലോകത്തിന്റെ ഭരണാധിപനായിരിക്കുക, ആരാധന അർഹിക്കുന്നവനാവുക എന്നിവ ഉദാഹരണം.

അല്ലാഹുവിന്റെ ആസ്തിക്കൃത്തിന്റെ അനിവാര്യത (വുജുബ്) യുടെ ഗുണങ്ങളിലും അതിനെന്നതുടർന്ന് വന്നുചേരുന്ന ഇബാദത്ത് അർഹിക്കുക, ലോകത്തെ സുഷ്ടിക്കുക, ഭരിക്കുക എന്നിവയിലും അല്ലാഹു ഏകനാക്കുന്നു. സത്യനിഷ്ഠയികളായ കാപിറൂകൾ പ്രസ്തുത വിഷയത്തിൽ തങ്ങൾ ആരാധനക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ അല്ലാഹുവോട് പകാളികളാണെന്ന വിശാസക്കാരായിരുന്നു. ഇവലാസ് സുറത്തിൽ, തൗഹീറിന്റെ വിവക്ഷ ബുർത്തും വ്യക്തമാക്കുന്നു. പറയുക: “അവൻ; അല്ലാഹു ഏകനാകുന്നു. അല്ലാഹു സമദാകുന്നു. (നിരാശയൻ) അവൻ മറ്റൊരാളോടും തുല്യനല്ല.”

അല്ലാഹു ഏകനാകുന്നു എന്ന പ്രസ്താവനയെതുടർന്ന്, അതിന്റെ അർമ്മമാണ് ബുർത്തും വിവരിക്കുന്നത്. അവൻ ഏകനാണ് എന്നാൽ ഇവിടെ മറ്റൊരു ഏകൻ ഉണ്ടായിക്കുടാ എന്നല്ല ഉദ്ദേശ്യം. ഓരോ സുഷ്ടിയും അതിന്റെ അവസ്ഥയിൽ ഏകനാണ്. പക്ഷേ, വ്യത്യാസമുണ്ട്. അത് സമർ എന്ന പ്രയോഗം വ്യക്തമാക്കുന്നു. സ്വന്തിന്റെ വിവക്ഷ ഇപ്പോൾമാണ്.

“എല്ലാവർക്കും എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും അവലംബമായുള്ളവൻ. സ്വയം പര്യാപ്തതയുള്ളവൻ. മറ്റാരു ശക്തിയെയും ആശയിക്കേണ്ടതില്ലാത്തവൻ” (അബുസ്സുലാൽ, വാ. 7/2). ഈസ്മാള്ലാൽ ഹിബ്രാബി (റ) യുടെ പ്രസ്താവന: “ആവശ്യങ്ങൾക്ക് ആശയികപ്പെടുന്നവനും സ്വയം പര്യാപ്തതയുള്ളവനും മറ്റല്ലാ വന്നതുകളാലും ആശയികപ്പെടുന്നവനുമായ ശക്തി” (റൂഹൂൽ ബയാൻ).

മറ്റാരാർക്ക് ആശയമാവുക എന്ന സ്വദിയുത്തിലധിഷ്ഠിതമായ സവിശേഷതയാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണമാകുന്നത്. അതിൽ കുറുകാരെ ആരോഹിക്കുന്നോൾ അത് അല്ലാഹുവിന്റെ തഹഫീദിന് വിരുദ്ധമാകുന്നു. സ്വദിയുത്തിന്റെ സവിശേഷതകളില്ലാത്ത, അല്ലാഹുവാല്ലാത്ത ആശയങ്ങളെ അംഗീകരിക്കുന്നത് തഹഫീദിന് വിരുദ്ധമല്ലെന്ന് ഇതിൽ നിന്നുതന്നെ വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്.

അറിവുള്ളവൻ, കഴിവുള്ളവൻ, കേൾക്കുന്നവൻ, കാണുന്നവൻ തുടങ്ങിയവ അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളാണ്. അത് അല്ലാഹുവിന് അംഗീകരിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ് തഹഫീദ്. മറ്റാരു അറിവുള്ളവനോ കഴിവുള്ളവനോ കേൾക്കുന്നവനോ കാണുന്നവനോ ഇല്ലന്നാണോ അതിന്റെ അർദ്ദം? തീർച്ചയായും അല്ല. മേൽ വിശേഷണങ്ങളിലെല്ലാം അല്ലാഹു സ്വദാണ്. സ്വയം പര്യാപ്തനാണ്. സ്വദിയുത്തിലധിഷ്ഠിതമാംവിധം ഇള വിശേഷണങ്ങൾ മറ്റാർക്കുമില്ലെന്ന വിശാസമാണ് തഹഫീദിന്റെ അന്തസ്ഥാനം.

അബുൽ ബാസിൻ അന്തമീമി (റ) പറയുന്നു: “അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തെ അംഗീകരിക്കുകയെന്നാൽ സത്യിലും വിശേഷണങ്ങളിലും അവൻ ഏകനാണെന്നും അവൻ തുല്യനോ സദൃശനോ ഇല്ലെന്നും വിശാസികലാകുന്നു” (ഫത്ഹറൂൽബാർ 1/203).

ഇതിൽനിന്നു താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാകുന്നു:

- (1) ഉണ്ടാക്കൽ നിർബന്ധമായ ശക്തി അല്ലാഹു മാത്രമാണ്. സൃഷ്ടിക്കുക, ഭരിക്കുക, ആരാധന അർഹിക്കുക തുടങ്ങിയ വിശേഷണങ്ങൾ അവൻ്റെ മാത്രം പ്രത്യേകതയാണ്.
- (2) ഇത്യും കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് അംഗീകരിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ് തഹഫീദ്.
- (3) അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങൾ സ്വദിയുത്തിലധിഷ്ഠിതമാണ്. സ്വദിയുത്തിലധിഷ്ഠിതമായ വിശേഷണങ്ങൾ തന്ത്രായ രൂപത്തിൽ മറ്റാരു ശക്തിയിൽ ആരോഹിക്കൽ തഹഫീദിന് വിരുദ്ധമാണ്.
- (4) കാവിറുകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങൾ തന്ത്രായ അർദ്ദത്തിൽ അവരുടെ ആരാധന വസ്തുക്കളിലും ആരോഹിച്ചിരുന്നു.
- (5) അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളിൽ ഒന്നുപോലും തന്ത്രായ രൂപത്തിൽ സൃഷ്ടിയിൽ ആരോഹിക്കാൻ പാടില്ല. അത് തഹഫീദിന് വിരുദ്ധമാണ്.

» ശിർക്ക്

അന്നിവാര്യമായ അന്തിത്വം, ആരാധന അർഹിക്കുക എന്നിവയിൽ അല്ലാഹുവിൽ കുറുകാരെ അംഗീകരികലാണ് ശിർക്ക്. അതായത് അല്ലാഹുവിന്റെ സത്ത,(ഭാത്ത)ഗുണങ്ങൾ,(സ്വിഹാത്) പ്രവർത്തികൾ (അഹ്അത്രൽ) എന്നിവയിൽ പങ്കുകാരെ ആരോഹിക്കുക.

അല്ലാഹുവിന്റെതിന് തുല്യമായ സത്തയോ പ്രവർത്തിയോ ഗുണമോ മറ്റാരാർക്കുണ്ടെന്നു സകൽപ്പിക്കുകയെന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ എല്ലാ വിശേഷണങ്ങളും തന്ത്രായ രൂപത്തിൽ അപരനിൽ ഉണ്ടെന്നു വിശാസിക്കുന്നത് മാത്രമല്ല, സ്വദിയുത്തിലധിഷ്ഠിതമായ അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു വിശേഷണമെങ്കിലും തന്ത്രായരൂപത്തിൽ മറ്റാരാളിലുണ്ടെന്ന് ആരോഹിക്കുന്നതും ശിർക്കു തന്നെയാണ്.

അല്ലാഹുവിനു പ്രത്യേകമായുള്ള ഏതെങ്കിലും വിശേഷണം ചിക്കണ്ടട്ടുത്ത് അതിൽ മാത്രം പങ്കുചേരക്കൽ ശിർക്കാകുമെന്ന് ചിലർ ജൽപ്പിക്കാറുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിനു മുസ്തഗാസ് (സഹായം തേടപ്പെടുന്നവൻ) വകീൽ (ഭരമേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നവൻ) എന്നീ പദങ്ങൾ. വിപരിയ്ലുട്ടത്തിൽ ഇസ്തിഗാസി ചെയ്യപ്പെടുന്നവൻ, ഭരമേൽപ്പിക്കുന്നവൻ അല്ലാഹുവാണ്. അത് മറ്റാരാജ്ഞാടായാൽ ബഹുഭ്രാഹ്മാധനയായി എന്നാണ് അവരുടെ വിശേഷികരണം. തയമാർമ്മത്തിൽ സ്വയം സഹായിക്കാൻ കഴിവുണ്ടെന്ന് (സ്വദിയുത്ത്) ആരോഹിച്ചുകൊണ്ട് സൃഷ്ടിയെ ഏതു ഘട്ടത്തിൽ സമീപിക്കുന്നതും ശിർക്കുതന്നെയാണ്.

സ്വയം സഹായിക്കാനുള്ള കഴിവ് ആരോപിക്കാതെ സൃഷ്ടിയെ സമീപിക്കുന്നത് തൗഹീഡിന് വിരുദ്ധമാകുന്നില്ല. വിപത്രലട്ടുമായോ മറ്റൊ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതല്ല തൗഹീഡും ശിർക്കും. വിപത്രലട്ടത്തിലല്ലാതെ ഒരു മനുഷ്യൻ നിസ്സാരമായ പ്രശ്നത്തിൽ സൃഷ്ടിയെ സമീപിക്കുന്നു. ആ സൃഷ്ടി സർവ്വരക്തനും സ്വയം പര്യാപ്തനുമാണെന്നും അധാരുടെ വിശ്വാസമെങ്കിൽ ആ സമീപനും നിസ്സാര പ്രശ്നത്തിനാണെങ്കിൽ പോലും ശിർക്കായിത്തീരുന്നു. സന്ദർഭത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകളും മനസ്സിൽ കൂടിക്കൊള്ളുന്ന വിശ്വാസമാണ് പ്രധാനമെന്നും അതനുസരിച്ചാണ് തൗഹീഡും ശിർക്കും സംഭവിക്കുന്നതെന്നും നാം മനസ്സിലാക്കണം.

ചുരുക്കത്തിൽ വിപത്രലട്ടങ്ങളിൽ സഹായമർമ്മിക്കപ്പെടുന്നവൻ, അദ്ദേഹം തേടപ്പെടുന്നവൻ, ഭരമേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നവൻ അല്ലാഹു മാത്രമാണ് എന്നതിന്റെ അർധം സ്വന്തം കഴിവുകൊണ്ട് സഹായിക്കുമെന്ന വിശ്വാസവുമായി അദ്ദേഹം പ്രാപിക്കപ്പെടുന്നവൻ അല്ലാഹു മാത്രമാകുന്നു എന്നും. ആ വിശ്വാസമില്ലെങ്കിൽ ശിർക്കാവുകയില്ല.

ഈ നിർവചനം നിഷ്പയിക്കുകയാണെങ്കിൽ സഹാവത്തിൽ പലരെയും നാം മുൻ്നികുകളായി എന്നേണ്ണംവിവരും. തൗഹീഡിന്റെ കാവലാളുകളായിരുന്ന സഹാവികൾ വിപത്രസസ്യികളിൽ നബി(സ)യെ സമീപിച്ച സംഭവങ്ങൾ എന്നെന്നുണ്ട്. ഈ സന്ദർഭങ്ങളിൽ അവരുടെ വിശ്വാസം നബി(സ)സ്വയംപര്യാപ്തനാണ് എന്നായിരുന്നുവോ? ഒരിക്കലുമല്ല. ഇങ്ങനെ സഹായം തേടുന്നത് നബി (സ) ഒരിക്കലും നിരോധിച്ചിട്ടുമില്ല.

മറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ അറിയൽ

അപിയാക്കശ്രീകും ഒലിയാക്കശ്രീകും അവരുടെ താൽപ്പര്യ പ്രകാരം മറഞ്ഞകാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു അറിയിച്ചുകൊടുക്കുമെന്ന് ഇസ്ലാമിക പ്രമാണങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, ഇസ്ലാമിലെ പരിഷ്കരണവാദികൾ ഇത് നിഷ്പയിക്കുന്നു. ഈ നിഷ്പയത്തിലുടെ ഇവർ ബുർജതും ഹദീസുമാണ് നിഷ്പയിക്കുന്നത്. ഇസാ(അ)ന്റെ അവകാശവാദങ്ങൾ ബുർജുന്ന പറയുന്നു: “നിങ്ങൾ കഴിക്കുന്ന ഭക്ഷണത്തെക്കുറിച്ചും നിങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങളിൽ സുക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നവയെക്കുറിച്ചും നാം നിങ്ങൾക്ക് പറഞ്ഞുതരും. നിശ്വയം ഉത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് ദുഷ്ടാന്തമുണ്ട്” (ആലുളം 49).

അദ്ദുശ്യങ്ങളിയുന്നവൻ എന്നുള്ളത് അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണമമാണ്. പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുവാദപ്രകാരം തനിക്ക് അദ്ദുശ്യമരിയുമെന്ന് സ്വയം അവകാശപ്പെടുന്നതോ മഹാമാർക്ക് അത്തരം കഴിവുണ്ടെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നതോ ഇസ്ലാമിക വിരുദ്ധമല്ല.

ഈവ്യൂഹജാർ (റ) എഴുതി: “നിശ്വയം പ്രവാചകത്വം (നുബുവുൽ) എന്ന പ്രയോഗം, നബിക്കു മാത്രം പ്രത്യേകമായുള്ളതും നബിയെ മറുള്ളവർത്തിൽ നിന്ന് വേർത്തിരിക്കുന്നതുമാണ്. ധാരാളം പ്രത്യേകതകളാൽ നുബുവുൽ ശ്രദ്ധയമാണ്. അല്ലാഹുവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളുടെ യാമാർമ്മയും നബി അറിയുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണ അജുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളുടെ യാമാർമ്മവും (ഹബീബത്) നബി അറിയും.

മലകുകളുമായും പരലോകവുമായും ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളും നബിമാർക്കരിയാം. മറുള്ളവർ അറിയുന്നതുപോലെയല്ല. നബിയുടെ അടുക്കൽ അവ സംബന്ധിച്ച് കൂടുതൽ അഞ്ചാനമുണ്ട്. മറുള്ളവർക്കില്ലാത്ത ഉറപ്പും ദുഷ്പണ്ടാവും അവർക്കുണ്ടാകും. സാധാരണക്കാരന് അവന്റെ ചലനങ്ങൾ യദേശ്വരം നിർവ്വഹിക്കാനുള്ള നിബി പോലെ, അസാധാരണമായ കാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കാനുള്ള വിശേഷസിഖി നബിമാർക്കുണ്ട്. മലകുകളെ കാണാൻ കഴിയുന്ന നിബിവിശേഷവും നുബുവുൽ കൊണ്ട് ലഭിക്കുന്നതു തന്നെ. ‘മലകുതി’യായ ലോകം(അദ്ദുശ്യലോകം)നേരിൽ കാണാൻ ഈ നിബി വിശേഷം കൊണ്ട് നബിമാർക്ക് കഴിയുന്നതാണ്. കാച്ചയുള്ളവനെയും അഥവാനെയും വേർത്തിരിക്കുന്നതുപോലുള്ള വിശേഷണമാണിൽ. ഭാവിയിൽ സംഭവിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ അറിയാനുള്ള സിഖിയും നുബുവുൽതുകൊണ്ട് ലഭിക്കുന്നതാണ്. ലാഹൂൽ മഹ്രമുളിലുള്ള കാര്യങ്ങൾ പോലും കാണാൻ ഈ

സിലി നിമിത്തം നബിക്ക് സാധിക്കുന്നു. ബുദ്ധിഗുന്യനേയും ബുദ്ധിമാനേയും വേർത്തിരിക്കുന്ന വിശ്രേഷണം പോലെയുള്ള ഒരു സിലിയാണിൽ. ഇവയെല്ലാം നബിമാർക്കു സ്ഥിരപ്പെട്ട പൂർണ്ണതയുടെ സിഫതുകളാകുന്നു” (പത്രഹൃസ്തബാതി, വാ. 16, പേ. 163).

ഇമാം റാസി എഴുതുന്നു: “ബനുമുസ്തലവ് യുദ്ധം കഴിഞ്ഞു. നബി(സ)യും അനുചരരും മടങ്ങുമ്പോൾ വഴിക്കുവെച്ച് ശക്തമായ കാറ്റുണ്ടായി. കാറ്റ് കാരണം മുഗങ്ങൾ പലവഴിക്കായി ഓടിപ്പോയി. റിഹാഅം എന കപടവിശാസി മദീനയിൽ മരണപ്പെട്ട വിവരം ആ യാത്രയിൽ നബി സ്വഹാബാക്കളെ അറിയിച്ചു. അതേസമയം നിങ്ങൾ എൻ്റെ ഒട്ടകം എവിടെയാണെന്ന് അനേകശിക്കു എന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തു. ഇതുകേട്ട് അബ്ദുല്ലാഹിബെന്നു ഉബജ്ജ് എന കപടനും അവൻ്റെ അനുയായികളും പറഞ്ഞു: ‘ഈ മനുഷ്യനെക്കുറിച്ച് നാങ്ങൾക്ക് ആശ്വര്യം തൊന്തുനില്ലോ? മദീനയിൽ മരണപ്പെട്ട വ്യക്തിയെക്കുറിച്ച് അയാൾ പറയുന്നു: തന്റെ ഒട്ടകം എവിടെയാണെന്ന് അദ്ദേഹം അറിയുന്നുമില്ലോ ഇതു കേൾക്കാനിടയായ നബി(സ) പറഞ്ഞു: കപട വിശാസികളിൽ പെട്ട ചിലർ എന്ന സംഖാരിച്ചു ചില ആരോപണങ്ങളുന്നതിച്ചതായി ഞാനറിഞ്ഞു. എൻ്റെ ഒട്ടകം ഈ മലയുടെ ചെരുവിൽ ഒരു മരത്തിൽ കയർ കുടുങ്ങിയ നിലയിൽ നിൽപ്പുണ്ട്’ നബി(സ)പറഞ്ഞതു പ്രകാരം ഒട്ടകത്തെ അവർ കണ്ണഞ്ഞുകയും ചെയ്തു” (റാസി 15/87).

അനന്ത്(റ) നിന്ന് ഇമാം മുസ്ലിം നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: “ബശ്ര് രണ്ടാക്കണ്ണത്തിലായിരിക്കു, നബി(സ) പറഞ്ഞു: ‘ഈ ഇന വ്യക്തി മരിച്ചുവീഴുന സ്ഥലമാണ്.’ അനന്ത് പറയുന്നു: ‘ഇങ്ങനെ ഓരോ വ്യക്തിയും വധിക്കപ്പെടുന്ന സ്ഥലം ഭൂമിയിൽ തൊട്ട് ഇവിടെ, ഇവിടെ എന്ന നബി(സ) ചുണ്ടിക്കാണിച്ചു. പ്രസ്തുത സ്ഥലങ്ങളിൽ അൽപ്പം പോലും തെറ്റാതെ അവർ മരിച്ചുവീണു’ (മുസ്ലിം 12/126).

മരഞ്ഞ കാരുങ്ങൾ യമേഷ്ടം പ്രവാചകനാർക്ക് അറിയാൻ കഴിയുമെന്നും അല്ലാഹു അപ്പേപ്പാൾ അതിനുവർക്ക് കഴിവുന്നതുകുമെന്നും പ്രസ്തുത ഉദാഹരണങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. ഒളിയാക്കശ്രക്കു തത്തുല്യ സംഭവങ്ങൾ കൊമതായി ഉണ്ടാകും.

ഇബ്നുതുന്നു: “ഉമർ(റ) (നഹാവനിലേക്ക്) സെസന്യതെത അയച്ചപ്പോൾ സാരിയും(വിനെ അവരുടെ അമീറാക്കി. നഹാവനിൽ യുദ്ധം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കു മദീനയിലെ പള്ളിയിൽ വുതുവെ നിർവഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഉമർ (റ), ഉച്ചത്തിൽ ‘ഓ സാരിയാ പർവ്വതം സുകഷിക്കുക.’ എന്ന വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. യുദ്ധം കഴിഞ്ഞു സെസന്യത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ഭൂതൻ മദീനയിലെത്തി ഉമർ(റ)വിനെ സമീപിച്ചു. ‘അമീറുൽ മുഅ്മ മിനീൻ, ഞങ്ങൾ ശത്രുവുമായി ഏറ്റുമുട്ടുകയും ഞങ്ങൾ പരാജയപ്പെടുന്ന അവസ്ഥയെത്തുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ, ‘സാരിയാ പർവ്വതം സുകഷിക്കുക’ എന ഉച്ചത്തിലുള്ള മുന്നറിയിപ്പു മുഴങ്ങി. ഉടനെ ഞങ്ങൾ (മലയിലെ പഴുതുകൾ അടക്കാൻ) മലയോട് ചേർന്നു നിന്നു. അങ്ങനെ അല്ലാഹു ശത്രുക്കളെ പരാജയപ്പെടുത്തി’ (ഫതാവാ ഇബ്നുതെമിയും 11/154).

നഹാവനിൽ നടക്കുന്ന യുദ്ധത്തിന് മദീനയിലെ മിസറിൽ നിന്ന് ഉമർ(റ) നേതൃത്വം നൽകുന്നു. മലയിടുക്കിലൂടെ ശത്രു നൃഥ്യത്തു കയറുന്നതും മുസ്ലിംകൾ പരാജയപ്പെടാനിടവരുന്നതും അനേകം മെലുകൾക്കില്ലെന്നുണ്ടായിരുന്നു. നേതൃത്വം കാണുന്നു. ആവശ്യമായ നിർദ്ദേശം നൽകി സെസന്യതെത വിജയത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു.

മഹാത്മാക്ഷർ ചില പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ പല കാരുങ്ങളും അറിയാറില്ല എന വാദം അപ്രസക്തമാണ്. ഏത് ജണാനവും അല്ലാഹുവിഞ്ചേ പ്രത്യേക അനുഗ്രഹ പ്രകാരമാണ് അവരിയുന്നത്. അറിയാൻ താൽപ്പര്യമില്ലാത്ത കാരുങ്ങൾ, അല്ലാഹുവിഞ്ചേ വള്ളാളൽ തീരുമാനിക്കപ്പെട്ട കാരുങ്ങൾ തുടങ്ങിയപ്പെടുന്നതും ഉദ്ദേശിക്കാതിരിക്കുന്നതും ഏകകല്യും തെറ്റാവുകയില്ല. ഏതെങ്കിലും ഒരു സംഭവത്തിൽ യമേഷ്ടം മരിക്കാറും അറിയാനും പറയാനും കഴിയുമെന്നു വന്നാൽ ഇതു വിഷയകമായുള്ള തെളിവിൽ അതുതനെ മതി.

ആയിരാ ബീവിയുടെ മാലയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സംഭങ്ഗളും മറ്റും ചുണ്ടിക്കാണിച്ചു, പ്രവാചകനാർക്ക്, അവരുടെ ഇച്ചക്കുസരിച്ച് ശൈലീ അറിയാൻ കഴില്ലെന്ന് വിമർശകൾ വാദിക്കാറുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും ഒരു സംഭവത്തിൽ അഡിണ്ടിലുന്നത് അവരുടെ ഇച്ചക് പ്രസക്തിയിലുന്നതിന് ഏകകല്യും തെളിവാകില്ല. അറിയാതിരുന്ന മുകളിൽ സുചിപ്പിച്ച പോലെ അവർ അറിയാൻ താൽപര്യം കാണിക്കാത്തത് കൊണ്ടോ മറ്റ് മനുഷ്യർക്ക് അറിയാൻ കഴിയാത്ത രഹസ്യങ്ങൾക്കോ വേണ്ടിയാവും. ഇമാം

മുസ്ലിം(റ)നിവേദനം ചെയ്ത “വീടുകളിൽ പ്രവേശനം അനുവദിക്കപ്പെടാത്തവരും മുടി ജഡകുത്തിയവരുമായ എത്രയെത്ര ആളുകളാണ്. അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ഒരു കാര്യം സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞാൽ അത് അല്ലാഹു നടപ്പാക്കുക തന്നെ ചെയ്യും”(ഹദീസ് നമ്പർ 6634), തുടങ്ങി പല ഹദീസുകളും മഹാമാരുടെ ഇച്ഛകനുസരിച്ച് കാര്യങ്ങളുണ്ടാകുമെന്നതിന് തെളിവാണെന്ന് ഇമാം നവവിധകമുള്ള പണ്ണശിത്തമാർ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇത്തര തതിലുള്ള ഹദീസുകൾ കണ്ണില്ലെന്ന് നടപ്പിലും ചില സംഭവങ്ങൾ ഉയർത്തിക്കാട്ടിയുമാണ് ഇക്കുട്ടർ സാധാരണക്കാരെ കെണിയിൽ വീഴ്ത്തുന്നത്.

സഹാബികളുടെ നിലപാട്

നബി (സ) യിൽ നിന്ന് മതം പഠിച്ച സഹാബത്തും തവസ്സുലിൽ ഭീകരര കിരുനില്ല. മരിച്ച് അവരുടെ സംസ്കാരത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു തവസ്സുൽ. കഷാമം നേരിട്ടപ്പോൾ സച്ചരിതരെ മാധ്യമമാക്കി അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുക അവരുടെ ശ്രദ്ധിയായിരുന്നു. അനുസ് (റ) പറയുന്നു.

ജനങ്ങൾക്ക് കഷാമം നേരിടപ്പോൾ ഉമർ(റ)അഖ്യാസ്(റ)നെ കൊണ്ട് തവസ്സുൽ ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിക്കയുണ്ടായി. ‘നാമാ, തൈദൾ തൈദളുടെ പ്രവാചകനെ ഇടയാളനാക്കി നിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കാരുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ നീ തൈദൾക്ക് മഴ വർഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇനിതാ തൈദൾ നിന്റെ നബിയുടെ പിതൃവ്യനെ കൊണ്ട് തവസ്സുൽ ചെയ്ത് നിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. നീ തൈദൾക്ക് മഴ വർഷിപ്പിച്ച് തരണേ. ഈ പ്രാർത്ഥന കാരണം അവർക്ക് മഴ വർഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. (ബുവാർ 1/137)

അന്യത പോലുള്ള ഗുരുതരമായ പ്രശ്നങ്ങളിൽ നിന്ന് മുക്തി നേടാൻ പോലും നബിയെ കൊണ്ട് സഹാബികൾ തവസ്സുൽ ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. ഒരുദാഹരണം കാണുക. ഉസ്മാനു ബ്രംഗു ഹുനൈഫ് ഉദ്ദരിക്കുന്നു.:

അന്യത ഏ മനുഷ്യൻ നബി (സ) യുടെ അടുക്കൽ വന്ന് ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി. എന്റെ അനാരോഗ്യം (അന്യത) പരിഹരിച്ച് കിട്ടാൻ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കണം നബി (സ) പറഞ്ഞു. ഒന്നുകിൽ താൻ പ്രാർത്ഥിക്കാം, അല്ലെങ്കിൽ നിന്കൾ ക്ഷമിക്കാം. നിന്റെ അശേഷം പോലെ, പ്രാണാൽ ക്ഷമിക്കുന്നതാണ് നിന്കത് ഉത്തമം. വീണ്ടും അങ്ങ് പ്രാർത്ഥിക്കുക എന്നപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ നബി (സ) അദ്ദേഹത്തോട് നന്നായി വുള്ള ചെയ്ത് ഇങ്ങനെ ദുഃഖ ചെയ്യാൻ കർപ്പിച്ചു.

അല്ലാഹുവേ കാരുണ്യത്തിന്റെ പ്രവാചകനായ നിന്റെ പ്രവാചകൾ മുഹമ്മദ് നബി (സ) യെ മുൻ നിർത്തി താൻ നിനോട് ചോദിക്കുന്നു. മുഹമ്മദ് (നബിയെ) എന്റെ ഈ ഉദ്ദേശ്യം സാധിച്ച കിട്ടുന്നതിൽ അങ്ങയെ ഇടയനാക്കി താനിതാ എന്റെ നാമനിലേക്ക് മുന്നിട്ടുന്നു. എന്റെ കാര്യത്തിൽ മുഹമ്മദ് (സ) യുടെ പ്രാർത്ഥന നീ സ്വീകരിക്കേണമോ... (തുർമുദി 5-229) അബു ഇസ്മാഇൽ (റ) പറയുന്നു. ഈ ഹദീസ് പ്രബലം തന്നെ. മുസ്ലിം 4/131, ജാമിലസ്സഗീർ 1/51, ജാമിലത്കബീർ 1/378, ഇബ്രാഹിം 99, ഹാകിം 1/131, ഈ ഹദീസ് ഉദ്ദരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

» വഹാതിന് ശ്രദ്ധം

നബി (സ) യെ നേരിട്ട് വിളിച്ചും തവസ്സുൽ ചെയ്തുമുള്ള ഈ പ്രാർത്ഥന അവിടുത്തെ വഹാതിന് ശ്രദ്ധവും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഹദീസിന്റെ നിവേദകനായ ഉസ്മാനുബ്രംഗു ഹുനൈഫ് (റ) തന്നെ ഉസ്മാൻ (റ) കാലത്ത് ഒരാൾ തന്റെ ആവശ്യം ഉസ്മാൻ (റ) നെ അറിയിച്ചപ്പോൾ ഈ ദുഃഖ പഠിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. ആ ദുഃഖ നിർവ്വഹിച്ച ഉടനെ അധ്യാളാരുടെ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. തബാരാനി തന്റെ മജ്മൂള സ്ഥാഗിരിൽ ഈ സംഭവം ഉദ്ദരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സഹാബീഹാണെന്ന് വിശ്വിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട് പേ. 103. വല്ല ആവശ്യങ്ങളുമുണ്ടായാൽ ഈ ദുഃഖ നിർവ്വഹിക്കണമെന്ന് നബി (സ) കല്പിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അബുബക്രിബ്ബുന്നു അബീ വുസൈമ തന്റെ താരീഖിൽ ഈ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. നിവേദക പരമ്പരയും സഹാിഹ് തന്നെയാണ്. ദുഃഖാലുൽ ഹാജ് ഫുന പേരിൽ ഈ ദുഃഖ അറിയപ്പെടാനും കാരണം മറ്റൊന്നുമായാറിക്കില്ല.